

Flora Catalana

Viu, gaudeix i aprèn amb la nostra flora

<http://www.floracatalana.cat>

Clau dicotòmica
del gènere

Helictochloa

Redacció i composició
Montse Boqueras Bailina

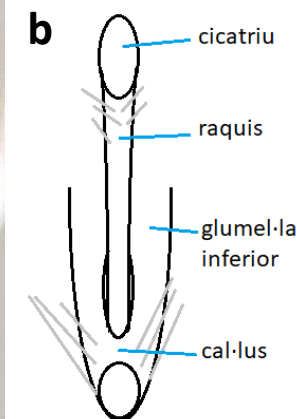
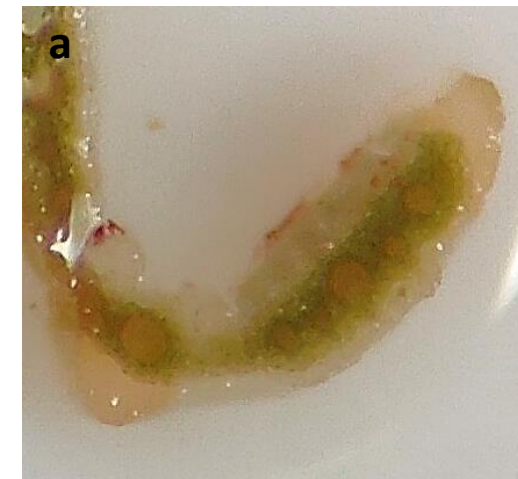
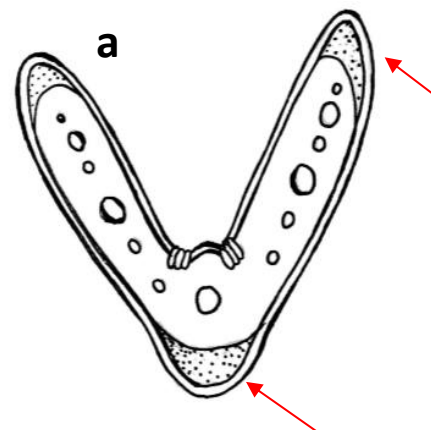
Maquetació web
Montse Boqueras Bailina

Dibuixos
Josep Maria Hortigüela Martín

1a. Fulles sense bandes d'esclerènquima (veure nota) i amb el nervi mig i els marges **palesament cartilaginosa** [a]; segment inferior del raquis glabre o amb alguns pèls de fins a 1 mm [b]; glumel·la inferior amb aresta de 9-14 mm [c]. Prats secs sobre substrat calcari de l'estatge mediterrani al montà.

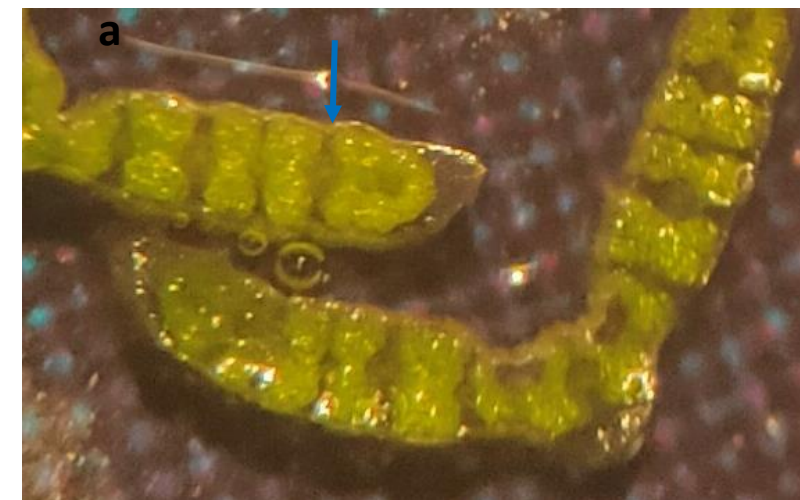
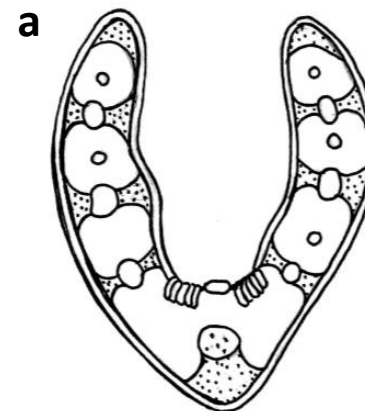
.... *H. bromoides* subsp. *bromoides*

Avenula bromoides subsp. *bromoides*

CRÈDITS

1b. Fulles amb **bandes d'esclerènquima** i no tant cartilaginosa [a]; segment del raquis pilós o glabre [b]; glumel·la inferior amb aresta sovint més llarga de 14 mm [c] **2**

NOTA

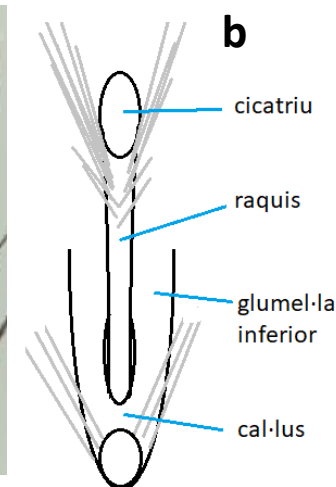
2a. Glumel·la inferior concolora, només escariosa a l'àpex, nervis no prolongats en setes [a]; segment del raquis entre les dues flors inferiors glabre o pilós [b]

.... *H. pratensis*

2b. Glumel·la inferior normalment de color marró fosc, vermellós o violaci a la base i escariosa a l'àpex, amb dos nervis prolongats en dues setes, de 0,5-1,5 mm [a]; segment del raquis entre les dues flors inferiors pilós, amb pèls de 0,7-3,5 mm que sobrepassen l'àpex del segment [b]

.... **3**

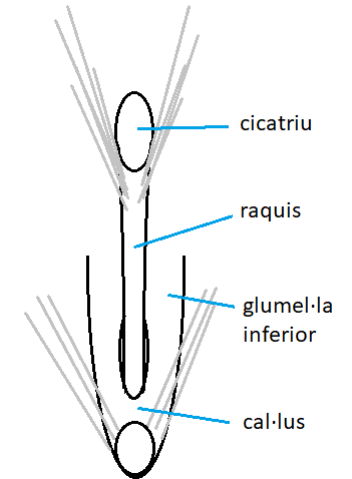

H. pratensis comprèn quatre subespècies

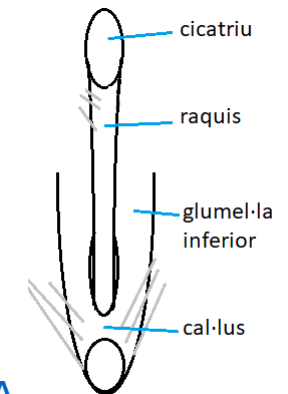
a1. Segment del raquis pilós, amb pèls de fins a 1-2 mm, gairebé de la mateixa longitud que els pèls del cal·lus **b**

CRÈDITS

a2. Segment del raquis glabre o només amb alguns pèls esparsos i curts, de fins a 1 mm, situats a la base de la cicatriu, més curts que els pèls del cal·lus **c**

NOTA

b1. Fulles basals amb beina glabra o una mica pilosa prop de la gola [a]; lígula glabra o escàbrida al dors [b]. Prats secs de l'estatge montà i alta muntanya

.... *H. pratensis* subsp. *pratensis*

Avenula pratensis subsp. *pratensis*

b2. Fulles basals amb beina, en general, pilosa a la part superior i a l'àpex [a]; lígula tomentosa al dors [b]. Prats secs de l'estatge montà

.... *H. pratensis* subsp. *requienii*

Avenula pratensis subsp. *amethystea*

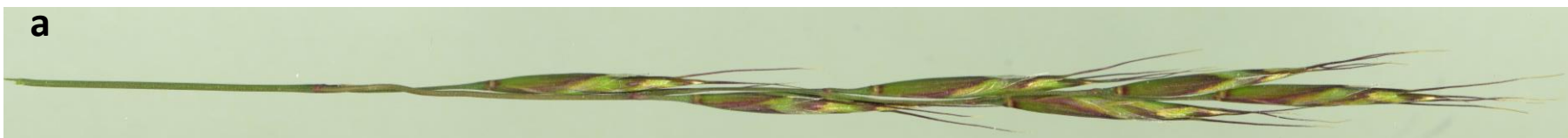
CRÈDITS

c1. Panícula ramificada, amb (7)10-25 espiguetes [a]; fulles basals amb limbe de 2-3 mm d'amplada, pla o doblegat longitudinalment cap a la base [b]. Prats secs de l'estatge mediterrani i montà.

.... ***H. pratensis* subsp. *gonzalo***
Avenula pratensis subsp. *iberica* var. *gonzalo*

c2. Panícula en general racemiforme, de vegades ramificada, amb (4)7-13(18) espiguetes [a]; fulles basals amb limbe d'1-2(2,7) mm d'amplada, pla, o bé de 0,5-1,5 mm de diàmetre i gairebé junciforme [b]. Prats secs i brolles des de l'estatge mediterrani al subalpí.

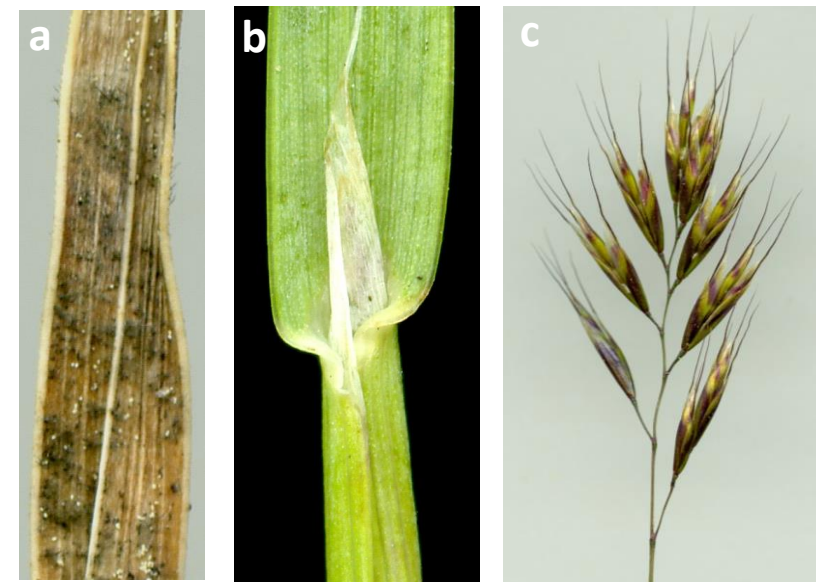
.... ***H. pratensis* subsp. *iberica***
Avenula pratensis subsp. *iberica*

3a. Fulles basals amb 7-9 nervis i amb un marge cartilaginós molt estret [a]; limbe de la fulla superior de (1,5)2-7 cm [b]; panícula ± ovoide, densa, bigarrada de verd, groc i violeta [c]; glumel·la inferior de 7,5-11 mm [d]. Pastures i landes, sobre substrat silici a l'alta muntanya

.... *H. versicolor* subsp. *versicolor*

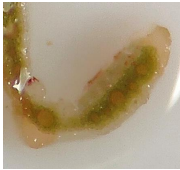
Avenula versicolor subsp. *versicolor*

3b. Fulles basals amb 15-29 nervis i amb un marge cartilaginós molt desenvolupat [a]; limbe de la fulla superior de 0,2-1,5(2) cm [b]; panícula allargada, poc densa, verdosa o violàcia [c]; glumel·la inferior de (9)10-14,5 mm [d]. Prats i landes, sobre substrat silici a l'estatge montà i subalpí. *H. marginata*

Avenula lodunensis

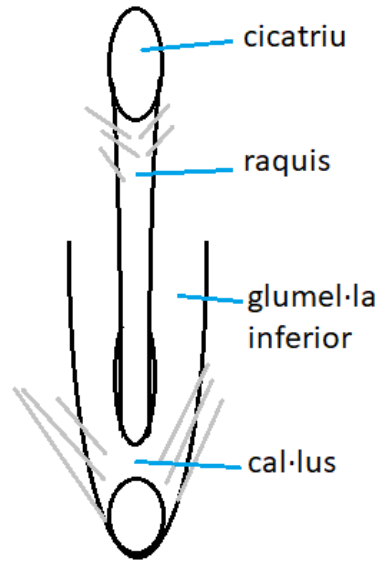

Avenula bromoides BCN 19929

Avenula pratensis subsp. ***requienii*** BCN 113752

Esquema del segment del raquis entre les dues flors inferiors: es pot observar adossat a la flor inferior de l'espigueta. La llargada d'aquesta part del raquis pot tenir diferents llargades. També és important la presència o absència de pilositat, sobretot situada a la part superior del segment, la mida i la distribució d'aquest pèls.

Les bandes d'esclerènquima entre els feixos conductors i les epidermis són fàcils d'observar. Cal fer un tall transversal de la fulla, no cal gaire prim, i un cop hidratat amb una gota d'aigua, el tall s'infla i es pot veure a pocs augments 10x les parts esclerenquimàtiques (es veu millor sobre un fons fosc o fons blanc en el cas de *H. bromoides*).